

Сѧмъ Хрѣтъ всегда се молише,
 И на него съ вѣра оуповаше,
 Да до конца съ мѣть ѡгради го,
 И за труды мзды сподоби го,
 Иощ' и друга брань стый имаше,
 Защо прозоръ при келїа беше
 Ѣ камара, гдѣ беше невѣста
 Со свекрова своя Яглаїда.
 Воистиннъ като рѣкъ *) новаа,
 Показасе невѣста чѣднаа.

И

*) Рѣкъ беше снахѧ на Влімелѣха и Нооми-
 ны. Влімелѣхъ беше ѡ Ви.олеѣма ѡ колѣ-
 на и рода Іилева, и понеже глѧдъ бѣ,
 преселисе ѡ Ви.олеѣма въ землѧ Мшавітска,
 гдѣто и оумре. Сынѡви негови Мааллѡнъ
 и Хеллеѡнъ ѡ жениха се тамъ съ дѣвицы
 мшавітски, но наскоръ оумрѣха. И Ноо-
 мина майка имъ ѡстѧна съ двѣ снахи съ
 Ѣрфа и Рѣкъ, кой кѣха млади, и рече
 имъ да се вѣнатъ оу свой родъ, и посѣ-
 натъ за друго мѣжа. И такъ Ѣрфа ѡ-
 прости се со свекрова своя ѡтиде оу домъ
 отѣческій: но рѣкъ ни на найголемо мо-
 ленїе и найтеплы слѣзы Ноомины, коѧто
 ѣи дѣмаше да ю ѡстаби, и младость своя
 сама не проведе, нецѣше да се склѡни да
 ѡста-